

BAREM DE EVALUARE SI DE NOTARE
Probă scrisă la CULTUROLOGIE
SUBIECTUL I (21 puncte)
Edificii și tipologii

Nr.	Item	Scor/Se va acorda:	Răspunsuri corecte/posibile
1.	Identifică stilul arhitectural în care se încadrează fiecare monument prezentat în imaginile a), b), c):	Câte 1p. pentru fiecare stil arhitectural indicat corect (1x3p.=3p.) Total 3 puncte	a) Renaștere italiană b) Clasic grecesc c) Clasicism francez
2.	Stabilește ordinea cronologică (de la vechi la nou) a monumentelor a), b), c).	Câte 1p. pentru fiecare răspuns corect (1x3p.=3p.) Total 3 puncte	b, a, c
3.	Scrive denumirea fiecărui monument arhitectural prezentat în imaginile a), b), c).	Câte 1p. pentru fiecare răspuns corect (1x3p.=3p.) Total 3 puncte	a) Palatul Rucellai b) Partenonul (Parthenon) c) Luvrul (Colonada lui Perrault), fațada estică
4.	Analizează modul în care principiile arhitecturale și estetice ale fiecărui stil se reflectă în edificiile prezentate în imaginile a), b), c). Te vei referi la: - două trăsături stilistice specifice; - funcția culturală și simbolică a fiecărui edificiu din epoca respectivă.	Câte 1p. pentru fiecare trăsătură stilistică specifică (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru identificarea funcției culturale și simbolice (1p.x2=2p.); (2p.+2p.=4p.) Total 4 puncte	Palatul Rucellai din Florența/Italia, architect Leon Battista Alberti. Principii arhitecturale/estetice: <i>Umanism și Raționalism:</i> fațada este tratată ca o rețea geometrică riguroasă, reflectând convingerea Renașterii că arhitectura trebuie să oglindească ordinea cosmosului; <i>Proporția Matematică:</i> module matematice pentru a stabili înălțimea etajelor și spațierea ferestrelor, creând un sentiment de liniște și armonie vizuală; <i>Liniaritate și Planitate:</i> Spre deosebire de clădirile anterioare cu relief adânc, aici fațada este relativ plată, decorul fiind sugerat prin linii fine și relief scund. Trăsături stilistice: <i>Suprapunerea ordinelor clasice:</i> pilastru de tip doric/toscan - parter, la primul etaj ionic, iar la ultimul etaj corintic; <i>Rusticația Fină (Opus Reticulatum):</i> Pereții sunt acoperiți cu blocuri de piatră tăiate precis, dar cu un relief plat. <i>Ferestrele bifore:</i> Ferestrele sunt împărțite în două prin coloane mici, încadrate sub un arc de cerc larg, o adaptare renascentistă a elementelor clasice; <i>Cornișa monumentală:</i> Clădirea are în partea superioară o cornișă, care proiectează o umbră puternică, definind clar volumul clădirii. Funcția culturală/simbolică: <i>Simbol al Statutului Social:</i> palatul exprima bogăția familiei Rucellai prin rafinament intelectual și „bun gust” (bazat pe studiul antichității).
		Câte 1p. pentru fiecare trăsătură stilistică specifică (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru identificarea funcției culturale și simbolice (1p.x2=2p.); (2p.+2p.=4p.) Total 4 puncte	Partenonul, Atena, Grecia Antică. Principii: Se bazează pe armonie matematică, proporții ideale și „rafinamente optice” (coloane ușor curbate) pentru a atinge perfecțiunea vizuală. Trăsături stilistice: Partenonul este un <i>templu peripter</i> (înconjurat de coloane pe toate cele patru laturi), care integrează ambele ordine arhitecturale: doric și ionic. <i>Coloanele Dorice:</i> Masive, canelate (cu 20 de caneluri), fără bază, sprijinindu-se direct pe stilobat. <i>Capitelul:</i> Simplu, compus dintr-o echină convexă și un abac plat. <i>Antablamentul:</i> Este caracterizat prin friza dorică, cu o succesiune alternantă de triglife (blochete canelate) și metope (panouri sculptate). Funcția culturală/simbolică: Simbol al democrației și victoriei, templu dedicat zeiței Atena și tezaur al

		orașului, reprezentând triumful civilizației grecești asupra barbariei.
	Câte 1p. pentru fiecare trăsătură stilistică specifică (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru identificarea funcției culturale și simbolice (1p.x2=2p.); (2p.+2p.=4p.) Total 4 puncte	Palatul Luvru din Paris/Franța. Principii arhitecturale/estetice: <i>Simetrie și proporție:</i> Fațada este organizată pe axe verticale și orizontale, oferind o senzație de echilibru și ordine statală; utilizarea coloanelor și pilastrilor pe mai multe niveluri, respectând ierarhia clasică (doricul la bază, urmat de ionic și corintic). <i>Monumentalitate:</i> pavilioane proeminente, acoperișuri înalte. Trăsături stilistice: Acoperișul tip mansardă; decorul sculptural bogat; ritmul fațadei; Funcția culturală/simbolică: <i>Simbol al Puterii Absolute:</i> În secolul al XVII-lea, acest edificiu a fost transformat pentru a reflecta autoritatea lui Ludovic al XIV-lea. Arhitectura monumentală transmitea ideea de stabilitate și supremație a statului francez; Luvrul a devenit un centru al curții regale, adăpostind ulterior academii de artă și știință, înainte de a deveni muzeu universal.

SUBIECTUL II (18 puncte)

Relația între conceptele dominante în epocă și artele plastice

Nr.	Item	Scor/Se va acorda:	Răspunsuri corecte/posibile
1.	Caracterizează principalele particularități ale sculpturii în stilurile romanice și gotice din perioada medievală. Pentru fiecare stil, te vei referi la: – două criterii estetice/ cerințe față de operele sculpturale; – două modalități de reprezentare a corpului uman; – două lucrări reprezentative pentru fiecare perioadă. a) Stilul romanic	Câte 1p. pentru fiecare criteriu estetic (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru fiecare modalitate de reprezentare a corpului uman (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru fiecare lucrare reprezentativă (1p.x2=2p.); (2p.+2p.+2p.=6 p.) Total 6 puncte	Sculptura romanică, s-a dezvoltat între sec. XI și XIII, caracterizată printr-un ansamblu de trăsături estetice și tehnice care reflectă în mod direct influențele religioase și sociale ale acelei perioade. Criterii estetice/cerințe față de operele sculpturale: – Legea Cadrului (Adaptarea la suport): nu se căutau proporții naturale, ci se modelau figurile pentru a se încadra perfect în spațiul arhitectural disponibil (timpan, capitel, coloană). Dacă un înger trebuia să încapă pe un colț de capitel, corpul său era alungit sau contorsionat artificial pentru a respecta geometria pietrei. – Sculptura romanică nu a existat independent, ci a fost subordonată total arhitecturii și dogmei religioase. – Realismul spiritualizat: reprezentare idealizată și spiritualizată a subiectelor religioase; respect față de subiectele sacre; formele umane și animalele sunt simplificate, disproporționate sau stilizate, iar expresiile faciale sunt adesea schematizate, pentru a transmite mai degrabă mesajul religios decât trăsătura reală a subiectului. – Monumentalitatea și austeritatea: Sculptura romanică este impunătoare și monumentală, fiind destinată să atragă atenția și să impună respect. Aceasta reflectă aspirațiile religioase și medievale de a transmite puterea divină și autoritatea Bisericii. Sculpturile sunt, în general, mari, de obicei integrate în arhitectura bisericilor sau catedralelor (în portaluri, fațade, capiteliu), având un caracter auster și simplu, de multe ori fiind realizate din piatră masivă sau lemn. Modalități de reprezentare a corpului uman – Corpul uman în epoca romanică – simbol; – Schematizarea și geometrizarea: Anatomia este redusă la linii esențiale. Cutele hainelor nu urmăresc mișcarea mușchilor, ci sunt reprezentate prin linii paralele, concentrice sau în formă de „V”, creând un ritm grafic aproape abstract. Corpurile par adesea plate, lipsite de volum real, funcționând ca un basorelieu accentuat. – Ierarhia proporțiilor (Perspectiva Ierarhică): Dimensiunea corpului nu depinde de legile opticii, ci de importanța spirituală. Într-o compoziție, Iisus Hristos este întotdeauna reprezentat de dimensiuni uriașe în centru, în timp ce figurile umane, sfinții sau dracii sunt mult mai mici, indiferent de planul în care se află. Lucrări reprezentative ale sculpturii romanice: Portalul bisericii Saint-Trophime din Arles (Franța); Capitelul cu „Judecata de Apoi” de la catedrala din Autun (Franța).

	b) stilul gotic	Câte 1p. pentru fiecare criteriu estetic (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru fiecare modalitate de reprezentare a corpului uman (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru fiecare lucrare reprezentativă (1p.x2=2p.); (2p.+2p.+2p.=6 p.) Total 6 puncte	Sculptura gotică reprezintă una dintre cele mai fascinante perioade de tranziție din istoria artei, marcând trecerea de la simbolismul stilului romanic către o redescoperire a umanismului și a volumului natural. Criterii estetice / cerințe față de operele sculpturale – Subordonarea față de arhitectură (Legea Cadrului): sculptura rămâne strâns legată de edificiul religios, însă începe să se detașeze de perete. Cerința principală era ca sculptura să decoreze portalurile, contraforții și capitellurile catedralelor. – Verticalitatea și eleganța formelor: Estetica gotică urmărește înălțarea spiritului către divinitate. Operele sculpturale respectă această linie verticală dominantă, figurile devenind mai înalte, reflectând structura arcadelor frânte și a bolților ogivale ale catedralelor. – Echilibrul între realism și simbolism religios: Sculptura gotică tinde să combine o reprezentare mai naturalistă a figurilor cu un simbolism profund religios. Deși corpul uman era adesea redat cu multă atenție la detalii și proporții față de stilul romanic, accentul era pus pe exprimarea spiritualității și a transcendentului. Sculptorii gotici căutau să ilustreze nu doar realitatea exterioară, ci și esența divină a subiectului. Modalități de reprezentare a corpului uman – Naturalismul și umanizarea: Spre deosebire de figurile plate și schematice ale romanicii, sculptura gotică introduce treptat volumul. Corpul uman începe să fie reprezentat cu trăsături faciale individualizate (portretistică incipientă), sugerând emoții precum bucuria, compasiunea sau suferința, reflectând o viziune mai blândă asupra divinității. – Tratarea draperiei și a posturii (Contrapposto-ul gotic): atenție deosebită pentru modul în care veșmintele cad pe corp. Faldurile devin bogate, curgătoare și logice în raport cu anatomia de dedesubt; apare „curba gotică” sau „S-ul” caracteristic posturii (o formă arhaică de contrapposto), care conferă figurilor o eleganță și o mișcare fluidă, eliminând rigiditatea statuară anterioară. Lucrări reprezentative ale sculpturii gotice: "Porticul catedralei din Chartres" (fr. <i>Le Portail Royal de la Cathédrale de Chartres</i>); "Catedrala din Reims - Grupul statuar „Buna Vestire și Vizitarea”, statui ale regilor biblici: „Călărețul din Bamberg” - Catedrala din Bamberg (Germania)
	Încercuiește litera răspunsului corect.	Câte 1p. pentru fiecare răspuns corect (1p.x6=6p.). Total 6 puncte	a), c), e), g), i), j)

SUBIECTUL III (21 puncte)

Concepții și imagini plastice

Nr.	Item	Scor/Se va acorda:	Răspunsuri corecte/posibile
1.	Identifică denumirea și autorul fiecărei opere din imaginile a), b), c):	Câte 1p. pentru fiecare denumire a opera scrisă corect (1x3p.=3p.); Câte 1p. pentru fiecare autor indicat corect (1x3p.=3p.); (3p.+3p.=6 p.). Total 6 puncte	a) „Metamorfoza lui Narcis”, autor Salvador Dali b) „Atelierul pictorului”, autor Gustave Courbet c) „Ambasadorii”, autor Hans Holbein cel Tânăr

2.	Stabilește în ce stil se încadrează operele din imaginile a), b), c):	câte 1p. pentru fiecare răspuns scris corect (1x3p.=3p.) Total 3 puncte	a) Suprarealism b) Realism c) Renaștere
3.	Prezintă două moduri de exprimare a condiției umane în baza operelor din imaginile a), b), c), evidențiind câte o asemănare și o diferență de viziune artistică și simbolică.	Câte 1p. pentru fiecare mod de exprimare a operei prezentat (1p.x 2 = 2p.); 1p. pentru asemănare 1p. pentru deosebire 2p.+1p.+1p=4p. Total 4 puncte Câte 1p. pentru fiecare mod de exprimare a operei prezentat (1p.x 2 = 2p.); 1p. pentru asemănare 1p. pentru deosebire 2p.+1p.+1p=4p. Total 4 puncte Câte 1p. pentru fiecare mod de exprimare a operei prezentat (1p.x 2 = 2p.); 1p. pentru asemănare 1p. pentru deosebire 2p.+1p.+1p=4p. Total 4 puncte	„Metamorfoza lui Narcis”, Tema centrală este transformarea și alienarea individului, explorată prin mitul grecesc al lui Narcis, care s-a îndrăgostit de propria imagine reflectată în apă. Moduri: Simbolistica și Viziunea Artistică – iluzie optică dublă pentru a exprima trecerea de la starea umană la cea minerală/vegetală: <i>Figura din stânga:</i> Îl reprezintă pe Narcis așezat la marginea apei, cu capul sprijinit pe genunchi, într-o postură de introspecție letală. Corpul său este moale, aurit, sugerând viața care încă persistă, dar este blocată în auto-adoratie. <i>Figura din dreapta:</i> Este „metamorfoza” sau dublul lui Narcis. Aceasta este o mână de piatră, rigidă și crăpată, care ține un ou din care răsare o floare de narcisă. Oul simbolizează potențialul unei noi vieți care apare doar prin moartea vechiului „eu”. Asemănări și diferențe în condiția umană <i>Asemănări:</i> Omul ca nucleu al realității <i>Diferențe de viziune:</i> S. Dali: Condiția Umană ca Metamorfoză Psihică. „Atelierul pictorului”, Courbet transformă atelierul său într-o „micro-societate” care reflectă întreaga lume. Moduri: Umanitatea între muncă și intelect - două grupuri distincte, sugerând că existența umană este definită fie prin supraviețuire: <i>Partea stângă (Lumea acțiunii și a suferinței):</i> Aici vedem „oamenii care trăiesc din viață” – săracii, evreul, preotul, vânătorul și mama care alăptează. Aceștia simbolizează condiția umană brută, marcată de nevoi fiziologice, muncă grea și influența tradițiilor (religie, politică). <i>Partea dreaptă (Lumea spiritului):</i> Aici sunt „oamenii care trăiesc din idei” – intelectualii vremii (Baudelaire citind, Proudhon). Această latură reprezintă condiția umană elevată, definită prin cultură, poezie și analiză critică. Artistul ca mediator al Realității. În centrul compoziției, condiția umană este „legată” de prezența artistului. Courbet pictează un peisaj (natura), nu o scenă istorică glorioasă. Aceasta sugerează că esența omului se găsește în prezentul imediat, nu în trecutul glorificat. Modelul feminin – o femeie reală, a cărei nuditate simbolizează Adevărul. Mesajul este clar: condiția umană poate fi înțeleasă doar dacă privim realitatea „nudă”, fără artificiile academice ale vremii; copilul reprezintă condiția umană în starea sa pură, lipsită de prejudecățile sociale ale celorlalte personaje. Asemănări: Omul ca nucleu al realității Diferențe de viziune: G. Courbet: Condiția Umană ca Realitate Socială. „Ambasadorii”, condiția umană este explorată prin tensiunea dintre realizările intelectuale/materiale (ceea ce omul stăpânește) și caracterul efemer al existenței (ceea ce omul nu poate controla). Moduri: Umanismul și „Vita Activa” vs. „Vita Contemplativa”, Holbein prezintă condiția umană la apogeul potențialului său intelectual. Raftul central, care îi desparte pe cei doi ambasadori, este o „hartă” a cunoașterii umane din secolul al XVI-lea: <i>Raftul superior (Sfera Celestă):</i> Conține instrumente astronomice (astrolabul, cadranele solare, torquetum) care simbolizează capacitatea omului de a măsura timpul și cerul, reflectând aspirația umană spre divinitate și ordine cosmică. <i>Raftul inferior (Sfera Terestră):</i> Include un glob pământesc, o carte de aritmetică și o lăută. Acestea reprezintă viața practică, explorarea geografică și artele. Totuși, coarda ruptă a lăutei este un detaliu crucial: ea simbolizează

			fragilitatea armoniei umane și disensiunile politice sau religioase care pot distruge civilizația. „Memento Mori” și Anamorfoza – cel mai faimos element legat de condiția umană este obiectul distorsionat de pe podea. <i>Craniul anamorfozat</i>: Privit frontal, pare o formă abstractă, dar dintr-un unghi lateral devine un craniu uman perfect. Aceasta este o metaforă vizuală pentru moarte (<i>Memento Mori</i>). <i>Semnificația</i>: Holbein sugerează că moartea este întotdeauna prezentă, chiar și în mijlocul luxului și al puterii, dar este adesea ignorată sau „văzută greșit” de către oameni. Condiția umană este astfel marcată de o orbire voluntară față de propriul sfârșit. Dualitatea Material-Spiritual – cei doi bărbați reprezintă două fațete ale condiției umane: <i>Jean de Dinteville (stânga)</i>: Îmbrăcat în blănuri și mătăsuri, reprezintă succesul material, forța fizică și autoritatea seculară. <i>Georges de Selve (dreapta)</i>: Îmbrăcat în haine clericale sobre, reprezintă introspecția, spiritualitatea și viața religioasă. <i>Împreună</i>, ei definesc omul renascentist: o ființă care încearcă să echilibreze ambiția lumească cu datoria spirituală. Asemănări: Omul ca nucleu al realității. Diferențe de viziune: A. Holbein: Condiția Umană ca Fragilitate Intelectuală.
--	--	--	--

SUBIECTUL IV (24 puncte)

Noțiuni/idei/concepte, particularități ale artei

Nr.	Item	Scor/Se va acorda:	Răspunsuri corecte/posibile
1.	Analizează rolul tradițiilor și obiceiurilor în formarea identității culturale, oferind două exemple relevante din spațiul românesc.	Câte 1p. pentru analiza tradițiilor și obiceiurilor în spațiul românesc. (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru fiecare exemplu relevant (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru rolul tradițiilor și obiceiurilor în formarea identității culturale în fiecare exemplu (1p.x2=2p.) 2p.+2p.+2p.=6p. Total 6 puncte	Tradițiile și obiceiurile au un rol esențial în formarea identității culturale, deoarece transmit valori, credințe și modele de comportament din generație în generație. Prin păstrarea și repetarea lor în timp, ele creează un sentiment de continuitate și apartenență la comunitate, contribuind la definirea specificului unei culturi. Un exemplu relevant din spațiul românesc este Crăciunul. Tradițiile asociate acestei sărbători – colindatul, împodobirea bradului și mesele în familie – reflectă valori precum solidaritatea, credința și importanța familiei. Colindele transmit mesaje religioase și morale, păstrând vie memoria colectivă. Un alt exemplu este Mărțișorul, practicat la începutul primăverii. Oferirea mărțișoarelor simbolizează reînnoirea, speranța și legătura cu natura. Acest obicei consolidează relațiile dintre oameni și exprimă sensibilitatea estetică specifică culturii românești.
2.	Compară cultura antică cu cea medievală a Europei occidentale, evidențiind două diferențe de viziune asupra omului și asupra cunoașterii.	Câte 1p. pentru compararea culturii antice și cea medievală a Europei occidentale (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru două diferențe de viziune asupra omului (1p.x2=2p.); Câte 1p. pentru două diferențe de viziune asupra cunoașterii. (1p.x2=2p.) 2p.+2p.+2p.=6p. Total 6 puncte	Cultura antică (în special greco-romană) și cea medievală din Europa Occidentală se deosebesc prin modul în care înțeleg omul și cunoașterea. În esență, are loc trecerea de la o viziune centrată pe om la una centrată pe divinitate. 1. Viziunea asupra omului. În Antichitate, cultura promovată de gânditori precum Socrate sau Aristotel este antropocentrică: omul este considerat capabil să-și modeleze destinul prin rațiune și virtute. Idealul este omul armonios, implicat activ în viața cetății. În Evul Mediu, sub influența creștinismului și a teologilor precum Toma d'Aquino, viziunea devine teocentrică: omul este creația lui Dumnezeu, iar accentul cade pe viața spirituală și pe mântuire. 2. Viziunea asupra cunoașterii. În Antichitate, cunoașterea se bazează pe rațiune, observație și filosofie. Se caută explicații logice pentru natură și existență, punându-se bazele științei și ale gândirii critice. În Evul Mediu, cunoașterea este subordonată credinței și revelației divine. Adevărul este considerat transmis prin Biblie și tradiția religioasă, iar rolul gândirii este mai ales de a explica aceste adevăruri.
3.	Analizează rolul personalităților din cultură în modelarea societății, argumentând	1p. pentru analiza rolului personalităților; 1p. pentru descrierea domeniului cultural; 1p. pentru aportul în modelarea	Personalitățile din domeniul culturii au un rol decisiv în modelarea societății, deoarece nu doar reflectă valorile unei epoci, ci influențează mentalități, comportamente și idealuri colective. Prin operele lor, ele contribuie la formarea conștiinței naționale, la dezvoltarea limbii și la consolidarea identității culturale. Un exemplu reprezentativ din cultura română este Mihai Eminescu. Activitatea sa

	<i>răspunsul prin referire la activitatea unei personalități marcante a culturii naționale și la două opere reprezentative.</i>	societății; 1p. pentru activitatea unei personalități marcante a culturii naționale; câte 1p. pentru fiecare operă marcantă (1p.x2=2p.) 1p.+1p.1p.+1p.+2p.=6p. Total 6 puncte	literară a avut un impact profund asupra societății românești prin valoarea artistică și prin ideile promovate. Opere precum Luceafărul și Scrisorile abordează teme universale – condiția geniului, iubirea, trecerea timpului – dar și aspecte ale societății românești, contribuind la maturizarea limbii literare și la afirmarea identității culturale. Prin activitatea sa publicistică, Mihai Eminescu a abordat probleme sociale și politice, susținând valorile autentice și responsabilitatea civică, influențând astfel opinia publică.
4.	Explică relația dintre cultură și civilizație, evidențiind rolul progresul tehnologic în această relație și invocând două exemple.	Câte 1p. pentru explicarea relația dintre cultură și civilizație (1p.x2=2p.); câte 1p. pentru rolul progresul tehnologic în relația dintre cultură și civilizație (1p.x2=2p.); câte 1p. pentru fiecare exemplu (1p.x2=2p.) 2p.+2p.+2p.=6p. Total 6 puncte	Relația dintre cultură și civilizație este una de interdependență: cultura cuprinde valorile spirituale, tradițiile și creațiile artistice ale unei societăți, iar civilizația se referă la nivelul de dezvoltare materială și tehnologică. Cultura oferă sens și direcție, iar civilizația oferă mijloacele de realizare și răspândire a acestor valori. Progresul tehnologic are un rol esențial, deoarece facilitează conservarea și transmiterea culturii și schimbă modul în care oamenii creează și comunică. Un exemplu este inventarea tiparului de către Johannes Gutenberg. Tiparul a permis răspândirea rapidă a cărților, extinderea educației și dezvoltarea culturii europene, contribuind la Renașterea. Un alt exemplu este dezvoltarea internetului, susținută de Tim Berners-Lee. Internetul a transformat civilizația prin comunicare globală și a influențat cultura prin acces rapid la informație, noi forme de artă digitală și dialog intercultural.

SUBIECTUL V (16 puncte)
Ideologii și stiluri

<i>Elaborează un eseu cu tema: „Corpul uman ca mijloc de exprimare a sacralității în artele vizuale” Te vei referi la:</i>							
– Corpul uman / corporalitatea în arta sacră – analiza modului în care corpul uman este reprezentat ca purtător al sacralului, comentariul va fi susținut de două exemple relevante din iconografia bizantină / arta medievală occidentală.	L	0	1	1	1	-	-
– Transformarea corporalității în Renaștere – explicarea redescoperirii corpului uman în contextul umanismului; analiza modului în care artiștii au reinterpretat corporalitatea.	L	0	1	1	1	1	-
– Reinterpretarea corporalității în arta modernă – analiza modului în care artiștii moderni preiau și transformă relația dintre corp și sacru; exemple din opera artiștilor celebri.	L	0	1	1	1	1	-
– Concluzie / reflecție – corpul ca limbaj artistic în arta contemporană: identitate, experiență și semnificații simbolice.	L	0	1	1	1	1	1